

Aftale mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Liberal Alliance

om

erstatning mv. til minkavlerne og følgerhverv berørt af COVID-19

Den 25.01.2021

I en risikovurdering af 3. november 2020 fra Statens Serum Institut er det konkluderet, at en fortsat minkavl under en igangværende COVID-19 epidemi indebærer en betydelig risiko for folkesundheden, herunder for mulighederne for at forebygge COVID-19 med vacciner.

På den baggrund besluttede regeringen den 3. november 2020, at alle mink på de danske minkfarme aflives af hensyn til den danske folkesundhed. Den 21. december 2020 vedtog Folketinget lovforslag L77 som etablerer et forbud mod at holde mink i Danmark til og med d. 31. december 2021.

Dette vil få meget betydelige konsekvenser for minkavlernes og de dertil knyttede følgeerhverv. Aftalepartierne er enige om, at der ydes fuldstændig erstatning til minkavlere og minkafhængige følgeerhverv uanset om der juridisk set er tale om ekspropriation efter grundlovens § 73 eller ej.

Erstatning, der ydes til minkavlernes og minkafhængige følgeerhverv, vil overordnet set skattemæssigt blive behandlet efter gældende beskatningsprincipper og behandles ens uanset, om der juridisk set foreligger ekspropriation. Det bemærkes, at det generelle skatteretlige udgangspunkt er, at erstatninger, herunder ekspropriationserstatninger, skattemæssigt skal behandles på samme måde som det, erstatningen træder i stedet for jf. bilag 1.

Aftalepartierne noterer sig, at Fødevarestyrelsen evaluerer arbejdet med COVID-19 i mink, herunder kan det være relevant at se på den fremtidige finansiering af erstatning for smitsomme husdyrsygdomme under hensyntagen til at bevare den internationale tilid til dansk husdyrproduktion og dermed den danske eksport, samt opfyldelse af kravene for medfinansiering fra EU.

Aftalepartierne er enige om følgende:

1. Erstatning til minkavlere

Der etableres en erstatningsordning for de danske minkavlere, der tager højde for, at aflivningen af alle danske mink sætter erhvervet i en helt særlig situation, der de facto forventes at medføre et foreløbigt forbud af erhvervet, herunder af den aktuelle infrastruktur i erhvervet.

På den baggrund er aftalepartierne enige om at etablere en erstatningsordning, der sikrer, at de minkavlere, der ønsker det, kan komme ordentligt ud af erhvervet og opnå fuld erstatning for tabet af deres minkvirksomhed.

Værdiansættelsen af minkavlernes virksomhed, som staten skal yde erstatning for, baseres på følgende elementer:

1. Opgørelse af tabt fremtidig indtjening i 2022-2030 (antal mink * (pris – driftsomkostninger per enhed)) tilbagediskonteret til 2021.

2. Den forventede restværdi af minkavlerens kapitalapparat, herunder stalde, bure mm., i 2030, tilbagediskonteret til 2021.
3. Tabt indtjening i 2021 på produktion af mink i 2020.

Værdiansættelsen fastsættes eksklusiv jord. Det er en forudsætning for at få erstatning, at der har været minkavl på farmen frem til udbruddet af COVID-19 ramte minkerhvervet, og at der har været de relevante miljøtilladelser mm. til de producerede dyr.

Udmåling af erstatning for den enkelte minkavler vil på basis af den fastsatte model og vilkår skulle foretages af en erstatnings- og taksationskommission jf. nedenfor. Medmindre andet følger af denne aftale, gælder de normale principper for erstatningsudmåling i forbindelse med ekspropriation.

Avlere kan ikke efter at have modtaget fuld erstatning senere genoptage brugen af de aktiver, der er blevet erstattet.

Avlere med produktion i 2020, som i året kun har udnyttet deres kapacitet delvist, vil kunne modtage erstatning også for den uudnyttede kapacitet. Denne uudnyttede kapacitet erstattes efter opgørelsesmetoden baseret på ”handel og vandel” jf. afsnit 1.4.

Det bemærkes, at der for både minkavlere samt leverandører vil ske modregning i en fremtidig erstatning i det omfang, at minkavlere og leverandører har modtaget kompensation efter d. 1. oktober 2020 fra relevante COVID-19 hjælpepakkeordninger.

1.1 Værdi af tabt fremtidig indtjening

De forventede, fremtidige indtægter for den enkelte avler baseres på en forventet pris på minkskind udregnet som et gennemsnit af de seneste ti års priser, dog fraregnet højeste og laveste værdi. Den lange 10-årige periode (2010-2019) skal ses i lyset af, at der er priscyklus i skindpriser, samt at der er tale om en helt særlig situation, hvor et helt erhverv lukker ned og uden varsel.

Prisen for den enkelte avler vil blive korrigeret for kvaliteten af avlerens skind målt ved et gennemsnit af de opnåede priser på farmen i årene 2017-2019 sammenlignet med gennemsnitspriserne for alle avlere i de samme år.

Der indlægges et loft over, hvor højt et kvalitetsindeks, og dermed hvor høj skindpris, der kan blive brugt ved beregning af erstatning. Konkret fastlægges et maksimalt kvalitetsindeks på fem pct. over gennemsnittet. Tilsvarende fastlægges der en nedre grænse for, hvor lave produktionsomkostninger, der kan indgå i erstatningsberegningen. Konkret fastlægges et minimumsniveau for omkostninger på 25 pct. under gennemsnittet.

For at få et udtryk for driftsindtjeningen per mink fraregnes driftsomkostningerne ved produktion af minkskind på den pågældende bedrift inkl. ejerløn. I forhold til producerede mængder tages der udgangspunkt i antal avlstæver og dermed producerede mink i 2019.

Ved fastlæggelse af omkostninger til aflønning skal taksator foretage en vurdering af, om der er et rimeligt forhold mellem den anvendte arbejdstid på farmen (medarbejdere og ejer) og den nødvendige arbejdskraft set i lyset af automatiseringsgraden på farmen. Hvis ikke der er tilstrækkelig dokumentation for, at den faktiske arbejdstid er rimelig, opjusteres tidsforbruget tilsvarende. Timelønnen til ejer og til eventuelt medhjælpende ægtefælle eller samlever samt til medarbejdere følger det på farmen udbetalte, dog minimum en timeløn svarende til det overenskomstfastlagte niveau for en landbrugsmedarbejder.

Fremtidige indtægter tilbagediskonteres, så alle fremtidige beløb omregnes til en nutidsværdi. Diskonteringsfaktoren beregnes som et vægtet gennemsnit af prisen på kapital til finansiering af minkfarme (gælds- og egenkapitalelementerne) jf. bilag 2.

1.2 Restværdi af kapitalapparat

For hver minkavler vurderes restværdien af kapitalapparatet i 2030 fsva. den udnyttede kapacitet. Det sker med udgangspunkt i værdien i 2021, den forventede restlevetid samt en lineær afskrivningsprofil. Dog kan ejendommens værdi i 2021 maksimalt afskrives over 15 år. Værdien af ejendommen i 2030 tilbagediskonteres til 2021, og dette beløb udbetales til avleren sammen med den øvrige kompensation.

Hvis det vurderes, at restlevetiden af kapitalapparatet er under 10 år, vil der i beregningen af kompensation for tabt fremtidig indtjening indregnes de påkrævede omkostninger til reinvesteringer i ejendommen, så minkavleren er i stand til at fastholde sin produktion frem til og med 2029.

1.3 Erstatning for aflivede dyr i 2020

Erstatningen for aflivede mink i 2020 tager udgangspunkt i det antal mink, den pågældende avler har slået ned, men ikke pelset, i 2020. Aftalepartierne noterer sig, at dette års produktion skulle have være solgt i 2021 og vil ikke afskære minkavlerne unødigt fra at få gavn af de muligheder for stigende priser og dermed større erstatning, som kan komme til at ligge i et 2021-marked efter COVID-19.

Minkavleren modtager en erstatning per mink, korrigeret for avlerens individuelle kvalitetsindeks for 2019-20, og vælger selv, om erstatningen skal udregnes ud fra gennemsnittet af 2019- og 2020-prisen eller ud fra den realiserede pris ved København Furs auktioner i 2021, dog minimum 160 kr. per skind og maksimalt 250 kr. per skind (a contomodel). Fra den beregnede erstatning modregnes alle sparede udgifter, herunder til foder, dyrelæger, pelsning osv., i 2020.

Anvendelse af aconto-model forudsætter, at der kommer tilstrækkeligt med minkskind på auktion til at sikre likviditet i markedet. Dette skal sikres ved den endelige udformning af a conto-modellen.

Aftalepartierne anerkender, at COVID-19 har skabt en helt særlig smittesituation i minkbranchen ift. smitte mellem farme. Aftalepartierne er derfor enige om at afvige fra den normale praksis for driftstabserstatning, således at minkavlbesætninger smittet med COVID-19 i 2020 også får 100 pct. i driftstabserstatning.

Aftalepartierne er enige om, at for ikke-pelsede mink, der er sendt til destruktion, udbetales der til det andelsejede salgsselskab, København Fur, direkte den andel af erstatningen til den enkelte avler, der modsvarer avlerens hæftelse i de omhandlede skind i form af hjemtaget hvalpeforskud, dog under hensyntagen til eventuel lovfastsat prioritetsrækkefølge af anden sikkerhedsstillelse.

1.4 Alternativ opgørelsesmetode

Minkavlere kan efter anmodning som alternativ til værdiansættelsen efter tabt fremtidig indtjening mv. i konkrete tilfælde få foretaget en erstatningsberegning af taksator efter ”handel ogandel”. Det vil sige en vurdering baseret på markedsværdien af avlernes produktionsapparat. Den samlede erstatning vil i dette tilfælde bestå af vurderingen i handel ogandel samt erstatning for overgangsåret 2021 (jf. 1.3 ovenfor).

Avlere, der ikke har haft produktion i 2020, men som har haft produktion i 2019 og/eller 2018, vil også kunne modtage erstatning. Dette vil ske efter opgørelsesmetoden baseret på ”handel ogandel”.

Ligeledes vil avlere med produktion i 2020, som i året kun har udnyttet deres kapacitet delvist, kunne modtage erstatning også for den uudnyttede kapacitet. Denne uudnyttede kapacitet erstattes efter opgørelsesmetoden baseret på ”handel ogandel”. Det vil være en forudsætning for at få erstatning, at der fortsat er de relevante miljøtilladelser mm. til at producere mink på den uudnyttede kapacitet.

2. Dvalemodel

Det skal være muligt for de avlere, der ønsker at blive i minkavlererhvervet, at lægge deres produktion i dvale til og med 31. december 2021, til det igen er muligt og sundhedsfagligt forsvarligt at drive minkavl i Danmark.

Disse avlere skal modtage kompensation for deres faste omkostninger inkl. uundgåelige driftsomkostninger til vedligehold og service af produktionsfaciliteter i dvaleperioden, ligesom de vil modtage en driftstabserstatning for avlsdyr, såfremt denne ikke er ydet som del af erstatningen i forbindelse med aflivning.

Det er en forudsætning for at få kompensation, at der har været minkavl på farmen frem til udbruddet af COVID-19 ramte minkerhvervet, og at der har været de relevante miljøtilladelser mm. til de producerede mink.

Såfremt det viser sig nødvendigt at forlænge perioden med forbud mod hold af mink, vil aftalepartierne inden udgangen af 2021 træde sammen og drøfte muligheden for, at av-

lere, der har valgt dvalemodellen, kan forlænge perioden. Dvaleordningen kan højst forlænges med yderligere et år. Avlerne kan vælge at træde helt ud af erhvervet og modtage erstatning efter ovenstående model for fuld erstatning, dog fraregnet allerede modtaget kompensation for faste omkostninger.

3. Erstatning tilfølgeerhverv

Aflivningen af alle mink i Danmark har ikke kun betydning for minkavlerne, men også for en række følgeerhverv. En række fodercentraler, pelserier og minkforarbejdningsvirksomheder samt minkauktionshuse er således også afhængige af minkavl for at kunne drive deres forretning.

For følgevirksomhederne lægges der op til, at erstatningen fastlægges ved en vurdering af virksomhedens værdi i såkaldt "handel og vandel". Vurderingen foretages af en taksator, der inspicerer den enkelte virksomheds regnskaber, produktionsapparat, salgspri- ser for lignende virksomheder (eller enkeltelementer i virksomheder) mv. I den forbindelse skal der som udgangspunkt tages hensyn til særlige, branchespecifikke forhold.

Dermed adskiller erstatningsmodellen for følgeerhverv sig fra den erstatningsmodel, der lægges op til for minkavlere. Det skyldes, at der ikke vurderes at være samme store ud- sving i priserne på produktion i følgeerhverv, som der er for minkskind.

Der lægges op til at yde erstatning tilfølgeerhverv, der opfylder følgende kriterier:

- Over halvdelen af virksomhedens omsætning i 2017-19 skal hidrøre fra handel med danske minkproducenter.
- Virksomhedens produktion kan ikke umiddelbart omlægges til anden aktivitet.

Kravet om, at over halvdelen af virksomhedens omsætning skal hidrøre fra handel med dansk minkproduktion kan dog fraviges i følgende to tilfælde:

- Erstatning for staldkapacitet udlejet til dansk minkavl, hvor der er de nødvendige miljøtilladelser mm. til minkavl. Der ydes kun erstatning for udnyttet kapacitet til produktion af mink, hvor der er de nødvendige miljøtilladelser mm. til minkproduk- tionen. Det skal sikre, at der gives erstatning for en minkstald, der har været i drift frem til aflivningen af danske mink, uanset om denne er ejet af avleren selv eller lejes af en anden.
- Erstatning for pelserier, der betjener danske minkavlere, hvor pelseriet indgår i en virksomhed, hvor der også drives minkavl i Danmark. Det skal sikre, at der kan ydes erstatning til pelserier, der har været i drift frem til aflivningen af danske mink, uan- set om pelseriet organisatorisk er udskilt i et separat selskab eller indeholdt i selve minkvirksomheden.

Ved vurderingen af, om produktionen kan omlægges til anden aktivitet, vil taksator bl.a. skulle vurdere om omstilling er mulig, hvad omkostningerne er ved en omstilling, og om dette står i et rimeligt forhold til indtjeningspotentialen ved en ny type aktivitet.

Det er en forudsætning for at få erstatning, at der har været minkrelateret produktion i virksomheden frem til udbruddet af COVID-19 ramte minkerhvervet, og at der har været de relevante miljøtilladelser mm. til produktionen. Der ydes erstatning for den andel af virksomheden, der er relateret til dansk minkavl. I udgangspunktet lægges der op til, at staten overtager ejerskabet af de eksproprierede effekter.

Virksomheder, der ikke vælger at søge den særlige erstatning efter denne ordning, og virksomheder, hvor mindst halvdelen af virksomhedens omsætning ikke hidrører fra minkavl i Danmark, eller hvor produktionen kan omlægges, kan i stedet søge kompensation inden for de almindelige COVID-19-kompensationsordninger. Herunder den særlige ordning om kompensation til leverandører til minkfarme, der følger af Aftale om udvidelse af hjælpepakker af 27. oktober 2020.

4. *Erstatnings- og taksationskommission mv.*

Ved ekspropriation er det sædvanligt, at erstatning fastsættes efter en konkret vurdering af en taksationskommission (med mulighed for indbringelse for domstolene). Imidlertid har de eksisterende statslige ekspropriationskommissioner nedsat efter ekspropriationsprocesloven ikke kapacitet til at håndtere minksager i det aktuelle omfang. Herudover vil der være behov for, at der kan takseres erstatning både i tilfælde, hvor der vurderes at være tale om ekspropriation, og i øvrige tilfælde, ligesom der skal kunne takseres kompensation til både minkavlere og virksomheder i følgeerhverv. Der vurderes derfor at være behov for ekstra kapacitet til at takserer værdierne.

Der er derfor enighed om at nedsætte en særlig erstatnings- og taksationskommission til håndtering af minkerstatningerne.

Erstatnings- og taksationskommissionens taksatorer skal vurdere de individuelle elementer i modellerne ovenfor baseret på en konkret vurdering af hver minkbedrift og følgevirksomhed jf. bilag 3. Taksator vil i den forbindelse skulle have adgang til at inspicere virksomheden samt adgang til regnskaber, relevante tilladelser mm.

Erstatningen til den enkelte minkavler eller virksomhed fastsættes på baggrund af de beskrevne modeller og vurdering af de konkrete virksomhedsforhold af erstatnings- og taksationskommissionen. Erstatnings- og taksationskommissionen vil fastsætte erstatning efter samme principper uanset, om der i det enkelte tilfælde vurderes at være tale om ekspropriation eller ej.

De minkavlere og følgeerhverv, der ikke mener at have opnået fuld erstatning, vil have mulighed for at indbringe spørgsmålet om erstatningsberegningen for domstolene.

Minkavlerne står i en helt ekstraordinær situation og har behov for hurtigst muligt at få vished omkring deres fremtidige økonomi. Aftalepartierne er på den baggrund enige om, at erstatnings- og taksationskommissionerne skal nedsættes hurtigst muligt, og at der derfor skal afsættes de nødvendige ressourcer til, at takseringerne hurtigst muligt kan afsluttes. Aftalepartierne er endvidere enige om, at der i det omfang det er muligt skal

etableres en standardberegning, som kan bruges til at udbetale en del af den fremtidige erstatning som et a conto-beløb, inden erstatnings- og taksationskommissionen har behandlet sagen, og den samlede taksering er afsluttet.

Modellen for a contoudbetaling af erstatningen skal implementeres hurtigst muligt, så der kan ske udbetaling. Aftalepartierne holdes løbende orienteret om model for a conto-udbetaling og opstart af disse udbetalinger.

Det er forventningen, at Fødevarestyrelsen kan påbegynde forudbetalingerne for skind og tempobonus i februar 2021, hvilket vurderes at afhjælpe en stor del af avlernes evt. likviditetsudfordringer.

5. Lukkeomkostninger

Aftalepartierne er enige om, at alle minkavlere, der vælger at lukke bedriften, kan modtage et engangsbeløb på 80.000 kr. Beløbet vil gøre det muligt for avleren at dække diverse engangsomkostninger i forbindelse med nedlukningen.

Beløbet ydes inden for rammerne af de minimis i EU's statsstøtteregler. Minkavlerne vil i forbindelse med udbetaling af engangsbeløbet til lukkeomkostninger på tro og love skulle oplyse, hvad vedkommende allerede har modtaget i de minimis støtte. Såfremt beløbet til avleren med tildelingen af lukkeomkostninger overstiger den samlede støttegrænse, vil beløbet skulle reduceres tilsvarende.

6. Nedrivning af produktionsanlæg mv.

Aftalepartierne er enige om, at staten vil have ansvaret for at dække udgifter forbundet med nedrivning af produktionsanlæg mv.

7. Omstilling for minkavlere og følgeerhverv mv.

Endelig er aftalepartierne enige om, at der skal etableres en særlig indsats, der kan understøtte fornyet udvikling, vækst og beskæftigelse i de kommuner, der i særlig grad er berørt af aflivningen af mink, og hjælpe de beskæftigede i erhvervene videre i nye job.

På den baggrund er der enighed om, at der afsættes 100 mio. kr. til en omstillingsindsats, der udmøntes sammen med aftalepartierne. Indsatsen skal køre i to spor, der omfatter hhv. medarbejdere og virksomheder.

For minkavlerne og virksomhedsejere i tilknyttede følgeerhverv kan indsatsen bl.a. omfatte sparring til erhvervsomlægning/iværksætteri og investeringsstøtte til omlægning af produktionen fra minkavl og de dertil relaterede aktiviteter til andre erhverv, herunder inden for virksomhedsområder, der understøtter den grønne omstilling.

For minkavlere, lønmodtagere og selvstændige på minkfarme og i følgeerhverv kan indsatserne omfatte målrettet om- og opkvalificering. Via partsafklarede og skræddersyede

opkvalificeringsforløb kan de ledige komme hurtigt i gang med uddannelserne. Minkavlerne vil bl.a. kunne modtage kompetenceudvikling, der understøtter omstillingen af virksomheden.

De konkrete indsatser tilrettelægges i dialog med erhvervet og lønmodtagerorganisationer med henblik på at sikre, at indsatserne møder lokale behov og kan understøtte lokale indsatser for fornyet vækst og beskæftigelse. Der tages forbehold for, at udmøntning af midlerne skal ske inden for rammerne af EU's statsstøtteregele.

8. *Likviditet*

Den nuværende moms-låneordning for små og mellemstore virksomheder er blevet genåbnet i november 2020. Frem til den 18. december 2020 kunne virksomheder, der ikke fik søgt i første omgang, dermed søge om at få tilbagebetalt tidligere indbetalt moms og lønsumsafgift som rentefrit lån og dermed få styrket likviditeten. Endvidere er der mulighed for at trække på Vækstfondens garantiordninger.

Regeringen vil herudover drøfte med Finans Danmark, hvordan kreditinstitutterne kan bidrage til en skånsom håndtering af den aktuelle situation i minkerhvervet, ikke mindst i lyset af den indgåede aftale om erstatning til erhvervet.

9. *Gældsforhold og hjælp til konkursramte avlere*

Når der ydes erstatning, tilfalder en del af erstatningsbeløbet minkavlerens kreditorer afhængig af størrelsen på de udestående fordringer. Minkavlerne skønnes at have en samlet udestående gæld på i alt ca. 8½ mia. kr.

Hovedparten af de danske minkavlere er solvente, og for langt de fleste minkavlere vil den udmålte erstatning være tilstrækkelig til at dække avlernes gæld.

Nogle avlere kan dog komme i den situation, at de selv efter erstatningen står tilbage med en nettogæld. For at understøtte disse avlere etableres en særlig enhed i Finansiell Stabilitet, der kan bistå den enkelte avler med at opnå en gældssanering jf. bilag 4. Udgifterne hertil finansieres af selskabet. Bistanden omfatter hjælp til at skabe overblik over den økonomiske situation, vejledning i forhold til gældssanering, forhandlinger med kreditorerne og bistand ved en eventuel sag ved skifteretten. Dette skal bidrage til en hurtig gældssanering med det formål, at avlerne kan videreføre en 'normal' tilværelse.

10. *Andre initiativer*

Aftalepartierne er enige om at afsætte 25 mio. kr. årligt i 2021 og 2022 til styrkelse af økologi og skovrejsning. Midlerne til økologi kan bl.a. bidrage til yderligere fremme af nye kostråd bl.a. ved udbredelsen af mere grøn økologisk kost via et videnscenter, omstilling i offentlige og private professionelle køkkener og praksisnære undervisningsforløb.

Aftalepartierne er derudover enige om at udvide suspensionen af dagpengeforbruget, der blev genindført ved *Aftale om tillæg til aftale om genåbning af generelle kompensationsordninger*, med yderligere én måned. Dagpengeforbruget vil dermed samlet set være suspenderet i perioden fra 1. januar 2021 til og med 31. marts 2021. Perioden medtælles ikke i den lediges dagpengeanciennitet. Det vil være en betingelse, at den ledige er medlem af a-kassen i perioden. Suspensionen af dagpengeforbruget udmøntes i øvrigt på samme vis, som genindførelsen af suspensionen af dagpengeforbruget i perioden den 1. januar – 28. februar 2021.

11. Videre proces

Aftalen er en stemmeaftale.

Aftalepartierne noterer sig, at de materielle hjemler til udmøntningen af aftalen er tilvejebragt ved lov 2185 af 29. december 2020 om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink. Det gælder dog ikke de to undtagelser fra kravet om, at over halvdelen af virksomhedens omsætning skal hidrøre fra handel med dansk minkproduktion i forbindelse med erstatning til følgeerhverv. Ligeledes gælder det ikke den særlige enhed i Finansiell Stabilitet, der kan yde bistand til konkursramte avlere. Regeringen vil fremsætte lovforslag, der tilvejebringer de nødvendige hjemler.

De økonomiske konsekvenser af lovforslaget hjemles ved aktstykker og på fremtidige bevillingslove. Aftalepartierne er enige om at stemme for finansieringen af erstatning og kompensation.

Aftalepartierne inddrages forud for udstedelse af de nødvendige bekendtgørelser og vejledninger.

Der tages et generelt forbehold for statsstøttegodkendelse.

Bilag 1. Skattemæssig behandling af erstatning

Sammenhæng til værdiansættelsesmetode

Det generelle skatteretlige udgangspunkt er, at erstatninger, herunder ekspropriationserstatninger, skattemæssigt skal behandles på samme måde som det, erstatningen træder i stedet for. Dette benævnes ofte substitutionsprincippet.

Det bemærkes i den sammenhæng, at det ikke i sig selv er afgørende, at en væsentlig del af erstatningen er beregnet som det forventede indtægtstab i en 9-årig periode efter en DCF-model. Der vil således efterfølgende skulle udarbejdes en selvstændig skattemæssig vurdering af, hvad erstatningen træder i stedet for. Den skattemæssige vurdering er uafhængig af valget af værdiansættelsesmetode. Det betyder også, at skattebetalingen ikke nødvendigvis har en direkte sammenhæng med erstatningens størrelse. Det afhænger af, hvad der gives erstatning for.

Det henhører under Skatteforvaltningen (og i sidste ende domstolene) at fastlægge, hvad resterstatningen – dvs. den erstatning, der ved erstatningsopgørelsen ikke direkte er henført til dækning af konkrete aktiver – træder i stedet for.

Hvornår skal der betales skat?

Hele erstatningsbeløbet vil således efterfølgende skulle fordeles ud på de forskellige underliggende elementer, som erstatningen gives for. I det følgende gives en overordnet beskrivelse af, hvordan erstatninger efter hovedmodellen må forventes at blive behandlet i skattemæssig henseende. Dernæst gives der eksempler på, hvornår det giver anledning til, at minkavleren skal betale skat.

- *Erstatning, der kan henføres til indtægtstab i 2021, vil være skattepligtig*

Da der er tale om erstatning for virksomhedens konkret beregnede mistede skattepligtige indtægter efter fradrag for fradragsberettigede omkostninger i en kortere, afgrænset periode, vil erstatningen skulle behandles på samme måde som det, den træder i stedet for, dvs. skattepligtig indkomst i virksomheden.

Det betyder, at hvis erstatningen for indtægtstab i 2021 medfører, at minkavlerne har et skattepligtigt overskud i 2021, så skal minkavleren betale skat af dette skattepligtige overskud. Minkavlerne vil kunne benytte tidligere års skattemæssige underskud til at nedbringe det skattepligtige overskud.

- *Erstatning for værdien af driftsmidler, bygninger og installationer behandles som ved et salg af aktiverne*

Erstatning for aktiver som driftsmidler, bygninger mv. vil skulle behandles som afståelsessummer efter afskrivningslovens regler – dvs. at erstatningen behandles som, hvis minkavleren havde solgt de pågældende aktiver. Det vil i den forbindelse være den takserede værdi, der skal lægges til grund som det relevante erstatningsbeløb

(”salgsbeløb”) for aktiverne, og som derfor vil skulle behandles som afståelsessum ved fastlæggelsen af de skattemæssige konsekvenser.

Taksator vil i forbindelse med taksering af en minkfarm også foretage en vurdering af de enkelte bygninger, maskiner mm., som kan udgøre et input i den skattemæssige behandling. Konkret betyder det, at hvis taksator fx vurderer en driftsbygning til 1 mio. kr., og at denne driftsbygning i skatteregnskabet er afskrevet ned til 900 t.kr., vil minkavleren være skattepligtig af den skattemæssige ”gevinst” på 100 t.kr. Såfremt taksator vurderer driftsbygningen til mindre end de 900 t.kr., som bygningen står til i skatteregnskabet, udløses der ikke en skattepligtig indkomst.

- *”Resterstatningen” – som udgangspunkt skattefri*

Den del af erstatningen beregnet for perioden 2022-2030, der ikke modsvares af værdien af bygninger og driftsmidler, vurderes som udgangspunkt at udgøre erstatning for ”tab af indkomstgrundlag”. Erstatning for tab af indkomstgrundlag, dvs. et varigt tab af indtægter i en uvis fremtid, anses efter praksis for skattefri efter statskattelovens § 5, da erstatningen vedrører den skattepligtiges formue.

Samlet kan det derfor konkluderes, at der er to situationer, erstatningen til minkavleren vil udløse en skattepligtig indkomst og dermed potentielt en pligt til at betale skat:

- Minkavleren genererer et skattepligtigt driftsoverskud i 2021 som følge af erstatningerne for nedslåede mink.
- Minkavleren får et højere erstatningsbeløb (efter taksators vurdering) for aktiver, end de er værdiansat til i skatteregnskabet.

Bilag 2. Beregning af diskonteringsfaktor

Fremtidige indtægter tilbagediskonteres, så alle fremtidige beløb omregnes til en nutidsværdi. Konkret udføres følgende beregning:

$$\text{Nutidsværdi} = \frac{\text{Indtægt}_t}{(1 + \text{diskonteringsfaktor})^t}$$

hvor Indtægt_t udgør den fremtidige indtægt i år t .

Der vil blive anvendt én diskonteringsfaktor for erhvervet som helhed svarende til et estimat for markedets vurdering af prisen på kapital til minkerhvervet.

Den konkrete diskonteringsfaktor er udregnet på baggrund af:

1. Data fra Finanstilsynets kreditregister om de renter, minkavlere i Danmark konkret betaler for deres realkreditlån og bankgæld.
2. Oplysninger om finansieringsomkostninger for landbruget i Vækstfonden som et estimat for den krævede forrentning af den del af finansieringen, der ikke kan dækkes med bank- og realkreditlån.

Diskonteringsfaktoren er beregnet som et vægtet gennemsnit af virksomhedens estimerede omkostninger ved gælds- og egenkapitalelementerne som præsenteret i tabel 1.

Tabel 1

Gældstype	Andel (pct.)	Rente (pct.)
Realkreditlån	40	1,6
Banklån	30	5
Egenkapital	30	10
Vægtet gennemsnit		5,14

Kilde: Egne beregninger på baggrund af udtræk fra Finanstilsynets kreditregister for minkavlere og oplysninger fra Vækstfonden for landbrugserhvervet generelt.

Diskonteringsfaktoren udgør dermed en vægtet gennemsnitlig kapitalomkostning for avleren (såkaldt WACC, Weighted Average Cost of Capital).

Bilag 3. Taksators opgaver

Den foreslåede model indeholder tre hovedelementer til fuldstændig erstatning af den enkelte avler:

1. En kompensation per mink, der er slået ned i 2020, men som ikke er pelset, og som derfor ikke kan generere indkomst i 2021.
2. En kompensation for tabt fremtidig indtjening i 2022-2030. Indtjeningen i perioden tilbagediskonteres til 2021.
3. Den forventede restværdi af minkavlerens kapitalapparat, herunder stalde, bure mm., i 2030, tilbagediskonteret til 2021.

Elementerne i modellens punkt 2 og 3 beregnes således baseret på en individuel vurdering af hver minkbedrift foretaget af en taksator. Der lægges op til, at taksators vurderinger tager sit udgangspunkt i en opgørelse udarbejdet af minkavleren selv over erstatningsberettigede aktiver. Taksator vil herefter danne sig et billede af farmen og gennemgå regnskaber, relevante tilladelser mm., hvor sidstnævnte vil være en del af avlerens opgørelse. Heri ligger, at der ved taksering tages udgangspunkt i en dialogbaseret tilgang mellem avler og taksator.

Såfremt minkavleren ikke selv har ressourcer til at opgøre de erstatningsberettigede aktiver, lægges der op til, at taksator og minkavler i fællesskab gennemgår minkfarmens aktiver.

Ved taksering af erstatningen vil taksator konkret bl.a. skulle vurdere og tage højde for:

- *Kvaliteten af avlerens skind* i 2017-2019 baseret på de opnåede priser sammenlignet med gennemsnitsprisen på danske skind i året. Det benyttes til at beregne den faktor, som den gennemsnitlige pris skal justeres med (kvalitets-indeks), dog maks indeks 105.
- *Omkostningerne ved produktion* af mink på den enkelte bedrift, herunder for ejerlønnen. Dette input indgår direkte i beregning af tabt fremtidig indtjening, dog med omkostninger svarende til minimum 75 pct. af gennemsnittet.
- *Lønomkostninger* vurderes i forhold til arbejdsmængde på farmen, og der fastlægges timelønninger, der minimum svarer til overenskomstløn. Om nødvendigt foretages en korrektion af omkostningerne i erstatningsberegningen.
- *Antal avlstæver* ultimo 2019. Antallet udgør grundlaget for at beregne størrelsen af den forventede produktion fremover.
- *Værdien af produktionsapparatet* tilknyttet minkbedriften i 2021 samt den forventede restlevetid. Denne værdi afskrives frem mod 2030 og erstattes med nutidsværdien.
- *Vurdering af uudnyttet kapacitet* i handel og vandel, herunder at der har været produktion på farmen i 2020, 2019 og/eller 2018.
- *Påkrævede investeringer* for at fortsætte produktionen frem til 2029.
- *Værdien af enkeltelementer i produktionsapparatet tilknyttet minkdriften*. Dette skal opgøres for at sikre korrekt skattemæssig behandling af erstatningen.
- Tjek af, om der er de *relevante miljøtilladelser* mm. på farmen.

For avlere, der vælger *dvalemodellen*, vil taksator bl.a. skulle foretage en vurdering af de faste omkostningers størrelse og af uundgåelige driftsomkostninger til vedligehold og service af produktionsfaciliteter i dvaleperioden.

For *følgeerhverv* vil taksator fastslå andelen af virksomhedens omsætning, der er minkrelateret, ligesom taksator skal vurdere, om produktionen kan omlægges til anden aktivitet. Her vil taksator bl.a. skulle vurdere om omstilling er mulig, hvad omkostninger og kapitalbehov er ved en omstilling, og om dette står i et rimeligt forhold til indtjeningspotentialet ved en ny type aktivitet.

For virksomheder i målgruppen fastlægges virksomhedens værdi i såkaldt ”handel og vandel”. Igen skal virksomheden udarbejde et oplæg til erstatningsberegning, og taksator vil herefter inspicere den enkelte virksomheds regnskaber, produktionsapparat, vurdere salgspriser for lignende virksomheder, herunder under hensyntagen til eventuelle branchespecifikke forhold, (eller enkeltelementer i virksomheder) mv.

Bilag 4. Indsats i Finansiell Stabilitet

Avlere, der står med høj personlig gæld, har mulighed for at gøre brug af det særlige rekonstruktionsinstitut i konkursloven, der bl.a. indeholder regler om tvangsakkord, eller søge gældssanering efter de særligt lempelige regler, der gælder i forbindelse med konkurs af egen virksomhed.

Imidlertid kan der, for at understøtte avlerne i en vanskelig proces, herudover etableres en mulighed for gratis bistand i regi af en særlig enhed i Finansiell Stabilitet for de avlere, der på baggrund af den forventede erstatningsudmåling står over for en konkurs.

Første skridt vil være, at enheden hjælper avleren med at få overblik over sin økonomiske situation. Enheden vil i den forbindelse gennemgå avlerens regnskaber, aktiver mm. og sammenholde dette med erstatningen. Samtidig vil enheden sammen med avleren fastlægge avlerens fremtidige indtjeningsmuligheder og på den baggrund fastslå både den forventede fremtidige gæld og avlerens gældsserviceringssevne.

På baggrund af det etablerede overblik vil enheden vejlede avleren, om der vurderes at være basis for at søge en særlig aftale med kreditorerne. Vurderingen tager udgangspunkt i den enkelte avlers situation, hvor det bl.a. vil indgå i vurderingen, om afvikling af gælden synes udsigtsløs, og det vil være et afgørende kriterie, om gælden afholder skyldner fra at videreføre en normal tilværelse.

I de tilfælde, hvor avleren ønsker det, vil enheden bistå avleren i en dialog med kreditorerne. Med udgangspunkt i den udarbejdede oversigt over både gæld og gældsserviceringssevne vil enheden således igangsætte drøftelser med kreditorerne (typisk realkredit, bank, foderselskaber, auktionshuse mv.) om etablering af en gældssaneringsaftale for den konkrete avler.

Formålet med drøftelserne er en aftale om nedskrivning af gælden til et håndterbart niveau, der vil skulle afvikles over typisk tre år, eller alternativt i særligt udsigtsløse tilfælde fuldstændig bortfald af gælden. Det svarer til de vilkår, der normalt gælder ved en egentlig gældssanering.

Enheden vil i forhandlingssituationen kunne vejlede avleren om, hvornår det vurderes hensigtsmæssigt at indgå en frivillig aftale, og hvornår avleren vurderes med fordel at kunne søge om egentlig gældssanering ved skifteretten.

I de tilfælde, hvor der ikke kan opnås en frivillig aftale på rimelige vilkår, overgår sagen til skifteretten til behandling om gældssanering. I den forbindelse vil der i enheden lægges vægt på, at de materialer, der løbende er udarbejdet til brug for de frivillige forhandlinger, overdrages i en form, så materialet kan indgå i den videre sagsbehandling i skifteretten.

Den bistand, avleren modtager fra den særlige enhed, ydes uden vederlag. Dermed får avleren dækket alle omkostninger til at skabe overblik over sin økonomiske situation og til udarbejdelse af materialer, ligesom avleren får dækket omkostninger til forhandlingsbistand og vejledning, uanset om der opnås en aftale med kreditorerne eller ej. Kun ved en eventuel behandling i skifteretten vil avleren skulle betale de sædvanlige gebyrer. Avleren vil dog her have mulighed for at ansøge om fri proces i henhold til de almindelige regler.

Bilag 5. EBITDA

EBITDA står for Earnings before Interest (rente), Tax (skat), Depreciation (afskrivninger) and Amortization (afdrag). Dermed er EBITDA udtryk for en virksomheds driftsresultatet før renter, skat, afskrivninger og afdrag.

Erstatningsmodellens beregning af tabt fremtidig indtjening tager udgangspunkt i EBITDA og indregner dermed ikke hverken renter, skat, afskrivninger eller afdrag i omkostningerne. Til gengæld afskrives aktivernes værdi særskilt, inden der beregnes en erstatning for restværdi af kapitalapparatet i 2030, og erstatningen tilbagediskonteres til 2021-værdi med den estimerede kapitalomkostning for erhvervet.

Ved fastlæggelse af minkavlernes resultat før renter, skat, afskrivninger og afdrag tages der udgangspunkt i en individuel vurdering af hver minkbedrift foretaget af en taksator. Dog vil en række forhold blive fastlagt centralt i henhold til aftaleteksten, herunder:

- Skindprisen for avleren beregnes med udgangspunkt i en skindpris på 332,75 kr./skind
- Skindprisen korrigeres for avlerens individuelle opnåede pris sammenlignet med gennemsnittet i 2017-18, dog kan indekset for skindkvalitet i beregningen ikke overstige indeks 105
- Der lægges en bund ind under omkostningerne på farmen, så de uagtet de faktiske omkostninger ikke kan fastlægges lavere end 75 pct. af gennemsnittet
- Lønomsætninger vil blive vurderet i forhold til arbejdsomfanget på farmen
- Timelønninger skal minimum svare til overenskomstfastlagt løn for en landbrugsmedarbejder
- Afskrivningsperioden for kapitalapparatet fastlægges til maksimalt 15 år uagtet den faktiske restlevetid